

Дѣдо Мразъ и слънцето.

(Приказка отъ Мария Верига).

Еднѣжъ дѣдо Мразъ се разсърдилъ и се спусналъ на земята. Той почналъ да шиба дървета и стобори: клони кършилъ, дъски трошилъ. Прозорци чупѣлъ, прѣзъ комини свирѣлъ... Голѣми бѣди докаралъ на хората.

Слѣдъ това нападналъ на птичкитѣ. Включе-нявалъ врабчетата и тѣ, горкитѣ, едно по едно прѣдавали Бугу духъ...

Дѣдо Мразъ се радвалъ на силата си. Приятно му било, че е тъй своеволенъ и лютъ.

Ето едно момче тича по двора безъ ржавици и галоши. — Безумецъ! — извикалъ дѣдо Мразъ и почналъ да го шипе по бузитѣ...

Но зачервеното момче не искало и да знае: играело си съ снѣгъ на воля.